

Paasnacht

- zaterdag 30 maart 2024 -

Van donker naar licht

Het paasfeest begint in het donker van de nacht. Zoals wachters reikhalzend naar de morgen uitkijken, zo kijken we naar het licht van de paaskaars dat het duister verdrijft. Al in de kerk van de eerste eeuwen werd juist in deze nacht gedoopt. In deze dienst wordt de Doop bediend aan Frouke Schrijver, en worden wij uitgenodigd om stil te staan bij de (eigen) doop in de doopgedachtenis. Tenslotte horen we het paasevangelie naar Marcus dat we staande beantwoorden met een paaslied.

Voorganger: ds. Jessa van der Vaart

Muziek: Dirk Out

M.m.v. De Cantorij o.l.v. Xandra Mizée

Ouderling: Lalita van Lamsweerde

Diaken: Jan van der Kroon

De intocht van het licht - *allen staan in een kring*

De paaskaars wordt binnengedragen, terwijl de cantorij zingt geven we elkaar het licht door

Cantorij zingt: ‘Wachters op de

Dankzegging voor het licht: Lied 600

DIENST VAN DE SCHRIFT

Lezing: Genesis 1: 1-5 Karel Deurloo

- 1 In den beginne schiep God de hemel en de aarde.
- 2 De aarde nu was woest en ledig:
duisternis over de oervloed, en de Geest Gods over de wateren.
- 3 God zei:
Er zij licht!
En er was licht.
- 4 God zag het licht, het was goed.
God maakte scheiding tussen het licht en de duisternis.
- 5 God riep tot het licht:
Dag!
en tot de duisternis riep hij:
Nacht!
Het werd avond, het werd morgen, één dag.

Gezongen lezing: Genesis 6-8

Lezing: Genesis 22: 1-14 - Karel Deurloo

- 1 Het geschiedde na deze gebeurtenissen dat God Abraham beproefde.
Hij zei tot hem: Abraham.
Hij zei: Hier ben ik.
- 2 Hij zei: Neem toch je zoon, je enige, die je liefhebt, Isaak
en gá naar het land Moria
en doe hem daar opgaan ten brandoffer
op een van de bergen die ik je zeg.
- 3 Abraham stond 's morgens vroeg op zadelde zijn ezel
nam twee van zijn jongens met zich mee
en Izaäk, zijn zoon.
Hij kloofde hout voor het brandoffer
Hij stond op en ging naar de plaats die God hem had gezegd.
- 4 Op de derde dag sloeg Abraham zijn ogen op
en zag de plaats van verre.
- 5 Abraham zei tot zijn jongens:
Blijven jullie hier met de ezel.
Ik en de jongen, wij gaan tot ginds
dan buigen we ons neer
en keren naar jullie terug.
- 6 Abraham nam het hout voor het brandoffer
en legde het op Izaäk, zijn zoon.
Hij nam in zijn hand het vuur en het mes.
zo gingen die beiden tezamen.
- 7 Izaäk zei tot Abraham, zijn vader, hij zei:
Mijn vader!
Hij zei:
Hier ben ik, mijn zoon.
Hij zei:
Ziehier het vuur, en het hout
maar waar is het lam voor het brandoffer?
- 8 Abraham zei:
God zelf zal zien naar het lam ten brandoffer, mijn zoon.
Zo gingen die beiden tezamen.
- 9 Zij kwamen op de plaats die God hem had gezegd.
Daar bouwde Abraham het altaar, hij schikte het hout
bond Izaäk, zijn zoon en legde hem op het altaar, boven het hout.
- 10 Abraham strekte zijn hand uit
en nam het mes om zijn zoon te slachten.
- 11 Toen riep de bode van de HEER tot hem vanuit de hemel
en zei:
Abraham, Abraham!

- Hij zei: Hier ben ik.
- 12 Hij zei:
Strek je hand niet uit naar de jongen!
Doe hem niets!
Voorwaar, nu weet ik dat jij God-vrezend bent:
je hebt je zoon, je enige, mij niet onthouden.
- 13 Abraham sloeg zijn ogen op
en zag
er was een ram daarachter,
met zijn horens vast in het struikgewas.
Abraham ging
nam de ram
en deed hem opgaan ten brandoffer in plaats van zijn zoon.
- 14 Abraham riep de naam van die plaats: de HEER zal zien.
Zoals heden ten dage wordt gezegd:
Op de berg van de HEER zal gezien worden.

Zingen: Lied 168

Lezing: Exodus 14, 15-31 Oosterhuis/Van Heusden

- 15 JHWH sprak tot Mozes: Wat schreeuw je naar mij?
Spreek en zeg tot de kinderen van Israël dat zij opbreken.
- 16 En jij, hef je staf omhoog, strek je hand uit over de zee en splijt haar,
dat de kinderen van Israël midden door de zee gaan over het droge.
- 17 En ik, hier ben ik, ik verhard het hart van Egypte dat zij achter hen aan
komen. Ik zal mijn overwicht doen verschijnen aan Farao
en aan heel zijn legerschare, zijn wagens, zijn ruiters.
- 18 Erkennen zal Egypte dat ik het ben, JHWH, omdat ik mijn overwicht doe
verschijnen aan Farao met zijn wagens en zijn ruiters.
- 19 De bode van God die voor het aangezicht van Israëls legerkamp uitging,
brak op van daar en ging achter hen: de kolom van wolken trok weg van voor hun
aangezicht en ging achter hen staan.
- 20 Zo kwam hij tussen het legerkamp van Egypte en het legerkamp van Israël,
de wolk was aan de ene kant duister, aan de andere kant was hij licht in de nacht.
Zo kon de ene de ander niet naderen, de hele nacht niet.
- 21 Mozes strekte zijn hand uit over de zee en JHWH dreef de zee terug door een
hevige oostenwind heel die nacht, hij maakte de zee tot droge grond,
het water werd gespleten.
- 22 De kinderen van Israël kwamen midden door de zee over het droge,
het water stond als een muur, rechts en links van hen.
- 23 Zij achtervolgden hen, Egypte, zij kwamen achter hen aan,
alle paarden van Farao, zijn wagens, zijn ruiters, naar het midden van de zee.
- 24 En het geschiedde toen de morgenwake aangebroken was dat JHWH in de kolom
van vuur en wolken neerkeek op het legerkamp van Egypte
en verwarring stichtte in het legerkamp van Egypte.

- 25 Hij ontworpen de wielen van zijn koningswagens – ze kwamen haast niet meer vooruit, zo zwaar. Egypte sprak:
 Vluchten! Uit het aangezicht van Israël
 want JHWH strijdt voor hen tegen Egypte!
- 26 JHWH sprak tot Mozes:
 Strek je hand uit over de zee, het water zal keren
 over Egypte, over zijn wagens, over zijn ruiters.
- 27 Mozes strekte zijn hand uit over de zee en tegen de morgen keerde de zee terug
 naar de plaats waar zij hoort terwijl Egypte voor haar vluchtte.
 Zo strooide JHWH Egypte midden in de zee.
- 28 Het water keerde, bedekkend de wagens en ruiters, heel het leger van Farao
 dat achter hen aan gekomen was in de zee – niet één bleef er over.
- 29 En de kinderen van Israël zijn over het droge gegaan, midden door de zee.
 Het water stond als een muur, rechts en links van hen.
- 30 Zo bevrijdde JHWH die dag Israël uit de hand van Egypte.
 Israël zag Egypte, dood op het strand van de zee.
- 31 Israël zag de grote hand van JHWH, wat hij tegen Egypte gedaan had.
 En het volk had hoog ontzag voor JHWH en zij vertrouwden JHWH en Mozes,
 zijn dienstknecht.

Gezongen lezing: lied 154a in wisselzang 1-4 en 9-13

Lezing: Deuteronomium 30: 11-20 (NBG aangepast)

- 11 Want dit gebod, dat ik je heden opleg,
 is niet te moeilijk voor je en het is niet ver weg.
- 12 Het is niet in de hemel, zodat je zou moeten zeggen:
 Wie zal opstijgen naar de hemel, het voor ons halen,
 en het ons doen horen opdat wij het volbrengen?
- 13 En het is niet aan de overkant van de zee,
 zodat je zou moeten zeggen:
 Wie zal oversteken naar de overkant van de zee, het voor ons halen,
 en het ons doen horen opdat wij het volbrengen?
- 14 Dit woord is zeer dicht bij je, in je mond en in je hart,
 om het te volbrengen.
- 15 Zie, ik hou je heden het leven en het goede voor,
 maar ook de dood en het kwade;
- 16 doordat ik je heden gebied de Heer, jouw God, lief te hebben
 door in zijn wegen te wandelen
 en zijn geboden, inzettingen en verordeningen te onderhouden,
 opdat je leeft en talrijk wordt
 en de Heer je God je zegent in het land dat gij zult beërven.
- 17 Maar als je hart zich afwendt en je niet hoort,
 maar je laat verleiden en buigt voor andere goden en hen dient,
 dan verkondig ik je heden dat je te gronde zult gaan;
- 18

- niet lang zul je leven in het land,
dat je na het overtrekken van de Jordaan zult beërven.
- 19 Ik neem heden de hemel en de aarde tegen je tot getuigen;
het leven en de dood stel ik je voor,
de zegen en de vloek;
kies dan het leven, opdat je leeft,
jij en je nageslacht,
- 20 door de Heer jouw God lief te hebben,
naar zijn stem te horen
en te hechten aan Hem;
want dat is je leven en de lengte van je dagen bij het wonen
op de akker, waarvan de Heer je vaderen Abraham,
Izaak en Jacob gezworen heeft, dat Hij het hun geven zou.

Cantorij: God so loved the World – John Stainer (1840-1901)

DOOPBEDIENING EN DOOPGEDACHTENIS

Inleiding op doop en doopgedachtenis

Tijdens het zingen van het lied wordt de doopvont gevuld met water

Zingen: Lied 612

Presentatie

Doopgebed

Belijdenis: afwending en toewending

Voorganger: Wilt u de Heer uw God dienen
en naar zijn stem alleen horen?

Allen: Ja, dat wil ik.

Voorganger: Wilt u zich verzetten tegen alle machten
die als goden over ons willen heersen?

Allen: Ja, dat wil ik.

Voorganger: Wilt u ieder slavenjuk afwerpen
en leven in de vrijheid van Gods kinderen?

Allen: Ja, dat wil ik.

Voorganger: Zing dan tegen alle kwade machten in
wat de kerk belijdt de eeuwen door:

Geloofsbelijdenis gezongen 340d

Doop en handoplegging

De doopkaars wordt ontstoken aan de paaskaars en overhandigd aan de dopeling

Geloften

Verwelkoming

- V: Gemeente, draag haar
die gedoopt is in uw gebeden
en ga met haar de weg van het Koninkrijk
- A: Welkom, kind van God,
welkom in de kerk van Christus,
wereldwijd en in ons midden.

Doopgedachtenis

Wie wil komt naar voren om de hand door het doopwater te halen of zichzelf te tekenen met het kruis van Christus als hernieuwing van de belofte, ooit bij de doop gedaan.

Ondertussen zingen allen: Lied 117d

Zegenbede en Vredegroet

Voorganger: De vrede van Christus met u allen!
Allen: Zijn vrede met u!
Wij wensen elkaar de vrede van Christus

Gebed van het feest

- V: Gij die deze heilige nacht hebt verlicht
door de glorie van het paasgeheim,
wek ons tot leven door uw Geest,
dat wij opstaan als dochters en zonen van U
en als herboren mensen U bezingen en belijden
als de God van ons leven –
U die wij te allen tijde loven en danken.

Cantorij zingt: ‘Most Glorious Lord of Life’ William H. Harris (1883-1973)

Evangelielezing: Marcus 16: 1-8 NBG aangepast

Toen de sabbat voorbij was, kochten Maria Magdalena, Maria van Jakobus en Salome geurige kruiden om hem te gaan zalven.

- 2 En zeer vroeg op de eerste van de sabbat kwamen zij bij het graf bij het opgaan van de zon.

- 3 En ze zeiden tot elkaar:
Wie zal ons de steen wegwentelen
voor de ingang van het graf?
- 4 En toen ze opkeken, aanschouwden ze dat de steen was weggewenteld,
hoewel hij zeer groot was.
- 5 En toen zij het graf ingingen, zagen ze een jongeman zitten
aan de rechterkant, met een wit kleed omgeslagen, en ze waren stomverbaasd.
- 6 Maar hij zei tot hen: Wees niet verbaasd!-
Jullie zoeken Jezus, de Nazarener, de gekruisigde, hij is opgewekt,
hij is niet hier; zie de plaats waar ze hem gelegd hebben;
7 maar ga heen en zeg zijn leerlingen en Petrus dat hij jullie voorgaat
naar Galilea; daar zullen jullie hem zien, zoals hij jullie gezegd
heeft!
- 8 En zij gingen naar buiten en vluchtten weg van het graf,
want siddering en ontzetting had hen bevangen;
en ze zeiden niemand iets, want ze waren bevreesd.

Slotlied: 645: 1, 2, 5 en 6

Wegzending en Zegen

Orgelspel: ‘Wachet auf, ruft uns die Stimme’, BWV 645 van J.S. Bach (1685-1750)